

examen er en Betingelse for at kunne antages til den almindelige Maskinistexamen eller Maskinpasserprøven.

Medens Ministeriet af de af Kommissionen i sammes Betænkning S. 15 anførte Grunde maa finde det rigtig, at Meddelelsen af de forskjellige Søneringsbeviser ikke ligesom Meddelelse af andre Næringsadkomster henlægges til de lokale Værdigheder i de forskjellige Næringskredse, men bør henlægges til en enkelt sagkyndig Autoritet, har man ikke med Kommissionen kunnet være enig i, at dette Hverv bør overdrages til Hovedkontoret for Skibets Maaling og Registrering i Kjøbenhavn. Man har troet det rettest, at denne Virksomhed henlægges til Navigationsdirektøren, der i sin Egenkab af Tilhørsførende med Navigationskolerne og som den, der vil have at udfærdige Examenbeviserne ved de forskjellige Skoler, maa antages at være i Besiddelse af den fornødne Sagkundskab til at overtage det ommeldte Hverv og til at vejlede Ministeriet ved Meddelelse af Dispensationer fra Loven. Man har derhos foreslaaet, at der for Meddelelsen af de forskjellige Næringsbeviser erlægges et moderat Gebyr, der for Skippernes og Sættekippernes Vedkommende omtrent svarer til, hvad der efter de gældende Bestemmelser i Almindelighed erlægges for Borgerstab som saadanne. At disse Gebyrer efter den foreslaaede Ordning skulde indbetales i Statskassen, turde være en Selvfølge, og det kan paaregnes, at Indtægten herved vil overstige, hvad der bør tillægges Navigationsdirektøren som Honorar og som Medhjælps- og Kontorholdsvederlag. Til Oplysning om Størrelsen af de Indtægter, der vil kunne forventes at tilflyde Statskassen som Gebyrer for de heromhandlede Næringsbeviser skal man anføre, at efter Antallet af de i Maren 1885—89 udfærdigede Næringsadkomster og Beviser som Skipper, Sættekipper, Styrmand og Maskinmestre kan det antages, at der fremtidig vil blive udfærdiget aarlig: Beviser som Skibsførere 100, som Sættekipper 70, som Styrmand 140, som Maskinmestre af 1ste og af 2den Klasse 40 og som Maskinpassere 30.

Det har jævnlig vist sig som en sølelig Mangel ved de nu gældende Søneringslove, at der i for ringe Omfang er givet Administrationen Myndighed til at dispensere fra Betingelserne for Retten til at erhverve de forskellige Søneringsadkomster, og da særlig for Farts- og Værkstedsbetingelsernes Vedkommende. Man har derfor i nærværende Lovforslags § 18 optaget de i saa

Henseende fornødne Bestemmelser i væsentlig Overensstemmelse med, hvad Kommissionen har foreslaaet. Kun har man ment at burde tilføje en Bestemmelse angaaende Dispensation fra den i Lovforslagets §§ 9, 10 og 12 opstillede Betingelse om Guldmyndighed, idet en saadan Dispensionsret fra den tilsvarende Bestemmelse i Næringsloven af 29. December 1857 § 2 alt er hjemlet Ministeriet.

§ 19 var det af Kommissionen foreslaaet, at Bestemmelsen af Maskinens Hestekraft, der har Betydning ved Luwendelsen af §§ 5—8, skulde varetages af Hoved-Skibsregistreringskontoret i Kjøbenhavn; denne Virksomhed har man i Lovforslaget henlagt til Navigationsdirektøren, hvis Afgørelse efter de ham meddelte Oplysninger ifkun vil komme til at gaa ud paa, om Maskinen skal ansættes til ikke over 100 Hestes Kraft, over 100 men ikke over 500 Hestes Kraft eller over 500 Hestes Kraft, nemlig de i de ovennævnte Paragrafer anførte Grænser for Hestekraften. Navigationsdirektørens Attest herom vil selvfølgelig ved Skibets Udflarering være at forevise for vedkommende Myndighed. Endvidere har man anset det for rigtigst ifkun at paalægge Reberne at betale Omkostningerne ved Prøven, naar det viser sig, at den udsundne Hestekraft er 10 pCt. større end den opgivne, i Stedet for, som af Kommissionen foreslaaet, 5 pCt.

Med Hensyn til Fartøjer, der anvendes til Fiskeri, har man bibeholdt Kommissionens Forslag, for saa vidt angaar Maskinens Betydning i Dampskib paa Fiskeri; derimod har man ment, at de af Kommissionen foreslaaede Bestemmelser angaaende Dæksbefalingsmændene ikke kunne forenes med Hensynet til Fiskeriets Tarv. Det er erkendt af Kommissionen, ligesom ogsaa af Fiskerikonjulenten, at vore hidtilværende Fiskeriforhold ikke have fremkaldt nogen Trang til Indførelse af Bestemmelser om Eksamen i Navigation for Førere af Fiskerifartøjer; ganske vist er Fiskeriet nu i bethdelig Udvidning og Bevægelsen bærer henimod en Forøgelse af Fiskerifartøjernes Størrelse; men overfor denne Bevægelse, der kun fortjener at støttes, nærer man Betænknelighed ved uden Nødvendighed at opstille Eksamensfordringer som Betingelse for Retten til at føre større Fiskerifartøj, hvilket let kan føre til, at den Fisker, der naaer frem til at anstaffe sig større Fartøj, ikke selv vil være berettiget til at føre det. Hvad særlig Nordø-Fiskeriet angaar, skal man henvise til, at der ikke i England kræves nogen Eksamen for den, der fører Fartøj paa det nævnte Fiskeri. Hvor Na-